

Greșeala unui șofer de mașină

Greșeala unui șofer de mașină

Un prieten credincios povestea următorul incident:

"Călătorind într-un vagon Melbourne, am oferit un tractat de evanghelizare unui șofer, dar acesta l-a refuzat, spunând: 'Nu am timp pentru astfel de lucruri,' și, dorind să încheie orice discuție care ar fi putut urma pe acest subiect, adăugă: 'Consider că Biblia este o carte obscenă, și nu este potrivit să fie citită în familie.'

La acestea am răspuns în felul următor: 'Tocmai m-am întors din Anglia în S. S. Himalaya. Pe durata călătoriei l-am observat pe căpitanul care avea o mică baracă sub punte, unde își ținea hărțile marine. Dacă ai merge acolo, ai observa o hartă a traseului fixată de o tablă, iar aici și colo se observau puncte negre de diferite mărimi și în diferite locuri. Ce crezi că erau acele puncte?'

'Mă gandesc că ar putea reprezenta insule și stânci sau recifuri scufundate cu care urmau să se întâlnească pe traseu', veni răspunsul.

'Presupun că știi că aceste repere au fost plasate acolo în așa fel încât Căpitanul să lovească vasul de ele.'

'În niciun caz', exclamă șoferul oarecum afectat. 'Ele sunt însemnate tocmai pentru ca șoferul să le evite.'

'Ai dreptate', răspunse prietenul creștin. 'Biblia este harta lui Dumnezeu, iar aici și colo pe paginile ei sunt însemnate stânci și bancuri de nisip de care alți marinari străvechi, în timpul vieții lor pe mare, lovindu-se, au ajuns din nefericire la suferință, iar în unele cazuri, au naufragiat cu viața lor. Într-adevăr, sunt triste aceste consemnări, precum păcatul lui Noe, a lui Lot, a lui David și al altora, oare Dumnezeu le-a transmis pentru ca și alții să fie încurajați să facă la fel, sau sunt așezate acolo pentru a fi atenționări ca să ne păzim de aceste pericole, ca nu cumva să ajungem la un dezastru asemănător?'

'Acum înțeleg totul,' răspunse șoferul. 'Am un partener necredincios de apartament care mi-a strecurat aceste idei în mintea mea, dar când ajung acasă, voi discuta deschis cu el.' În acest fel, șoferul și-a deschis ochii în privința acestor idei nebunești."

Este adevărat că unele texte ale Scripturii se citesc public, dar la altele trebuie cugetat în privat, însă "Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și folositoare pentru învățătură, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru instruire în dreptate" (2 Timotei 3:16).

Să presupunem că viețile acestor cârcotași au fost consemnate cu fidelitate, credeți că ar fi potrivite pentru a fi citite de către familiile lor? O parte din ele este posibil să poată fi citite în mod public, dar sunt părți care, deși sunt triste, ei înșiși ar putea beneficia de pe urma lor, dacă le-ar revedea, după cum într-o zi vor fi nevoiți să facă aceasta, în lumina prezenței lui Dumnezeu. Atunci va fi adus la lumină "orice lucru ascuns, fie bun, fie rău" (Eclesiastul 12:14). Mulțumim lui Dumnezeu, El ne asigură acum că "Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nedreptate" (1 Ioan 1:9).

Cu ceva timp în urmă, am auzit despre un misionar în orașul Londra care a fost abordat de un necredincios de acest fel, aducându-l pe David și păcatele sale ca subiect al criticismului său. La sfârșitul atacului, pe un ton foarte triumfător, a spus: "Iar acesta ar fi trebuit să fie un om după inima lui Dumnezeu!"

După ce termină, misionarul îi răspunse calm: "Data viitoare când vei spune această poveste tristă, o vei spune pe toată?"

"Dar am spus-o pe toată!" ripostă necredinciosul.

"Nu", spuse misionarul, "nu ai spus-o."

"Dar ce am omis?"

"Ai omis beneficiul lui David la finalul ei. Îți voi citi:" și deschizându-și Biblia, a început să citească Psalmul 51:1-4: " 'Ai milă de mine, Dumnezeule, după bunătatea Ta... spală-mi deplin fărădelegea mea și curățește-mă de păcatul meu. Pentru că-mi cunosc nelegiuirile și păcatul meu este întotdeauna înaintea mea.' Din nou, referindu-se la același lucru în Psalmul 32:4, el spune: 'Zi și noapte mâna Ta apăsă asupra mea... Ți-am făcut cunoscut păcatul meu', iar apoi adaugă, 'Și Tu ai iertat nelegiurea păcatului meu'. Ce final minunat are această poveste tristă, însă tu ai sărit peste el! Data viitoare când relatezi despre păcatul lui David, spune și cât de amar a regretat înaintea lui Dumnezeu, dar și despre harul cu care Dumnezeu l-a iertat. Este posibil ca unul dintre ascultătorii tăi să fie îngrijorați în taină în legătură cu păcatele din viața lui, iar aceasta îi va încuraja să facă precum David, pentru ca și ei să primească iertarea lui Dumnezeu."

De obicei, necredința care se manifestă astfel este un efort de a reduce la tăcere strigătele unei conștiințe vinovate, chiar dacă în realitate nu poate face nimic de acest fel.

Rămâne întrebarea solemnă în legătură cu păcatele lor neatinse, și, în consecință, conștiința lor este fără alinare.

Dumnezeu însuși sugerează o cale minunată. El spune: "Veniți dar să ne judecăm... Dacă vor fi păcatele voastre cum este cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; dacă vor fi roșii ca stacojiul, se vor face ca lâna" (Isaia 1:18).

El spune de fapt: "Vino și vorbește cu Mine despre această chestiune chiar astăzi. Voi ridica povara păcatului de pe conștiința ta, și voi șterge pata de stacojiu a păcatului din sufletul tău". "Sângele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curățește de orice păcat" (1 Ioan 1:7).

Nu privi la păcatele altcuiva. Nu te uita în viața altuia, pentru că "fiecare dintre voi va da socoteală despre sine însuși înaintea lui Dumnezeu" (Romani 14:12). Cercetează-te pe tine însuși, și privește înapoi la propria ta viață, și, chiar dacă vei găsi păcate care izbucnesc în flăcări ca niște artificii în amintirea ta, să ții minte că David a vorbit despre Dumnezeu astfel: "Ia Tine este iertare, ca să fii de temut" (Psalmul 130:4), iar eficacitatea curățirii prin sângele scump al lui Hristos este încă valabilă pentru tine.

Fii înțelept. Adăpostește-te în iertarea lui Dumnezeu cât timp îngăduința încă zăbovește și dragostea îndelung-răbdătoare așteaptă să se arate îndurătoare. Fii sigur de aceasta, că dacă nu vei primi iertarea lui Dumnezeu, nu vei avea parte de niciuna: aceasta înseamnă că nu te vei ierta niciodată pe tine însuși și, mai mult decât atât, vei avea o veșnicie în care să regreti aceasta.

Mesagerul evangheliei 1926, p. 89

clickbible.org